

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΗΛΗΘΕΑ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Σελίνια... 8.

Ἐν τῷ ἑξαετηρίῳ » 40

Πᾶσα αἰτήσις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΔΟΙΟΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀθροισμα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΣΥΛΛΗΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡῳ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ.

Ἡ σκαπάνη τῶν τυμβωρύχων ἐξορύσσει καθ' ἑκάστην ἐκ τοῦ κυπριακοῦ ἐδάφους κειμήλια προγονικά, κληρονομίαν ἡμῶν πολυτιμοτάτην, καὶ ταῦτα ἐν θήκαις καὶ κιβωτοῖς ἀποστέλλονται εἰς τὰ εὐρωπαϊκά Μουσεία. Ὑπάρχει, λέγουσι, νόμος ἐρίζων τὰ τῆς ἀνασκαφῆς καὶ ἡ πολιτεία δὲν δύναται νὰ κωλύσῃ νομίμως τὴν διαρπαγὴν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν πλούτου. Ἄς ἐρρωμῶται τῶν πολυτίμων αὐτῆς κοσμημάτων ἡ Κύπρος, ἃς ἀραιοῦται ἀπ' αὐτῆς, ὅτι περιελήθη καὶ ζηλοτύπως ἐν τῷ ἰδίῳ φιλάσσει, ἃς ἀπαλλοτριῶται ἡ νῆτος τιμαλφῶν πραγμάτων, ἅτινα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πομακρύνωσιν ἀπ' αὐτῆς αἰῶνες ὀλῆς σκληρᾶς δουλείας, οὐδεὶς φαίνεται κινούμενος ὑπὲρ τῆς διασώσεώς των. Μόνος ὁ ἐγγύριος ἑλληνικὸς τύπος βεβαίως συναισθανόμενος τὴν ζημίαν τὴν εἰς τὴν Κύπρον προσγινομένην ἐρρηξε φωνὴν κατὰ τῆς ἐκτελουμένης συλλήσεως, ἀλλὰ καὶ αὕτη δὲν ἤρκεσεν, ὅπως ἀνακόψῃ τὴν τυμβωρυχίαν, διότι, ὡς μὴ ὤφειλε, τὸ ἡμέτερον νομοθετικὸν δὲν ἐπελάβετο δραστηρίως τῆς συντάξεως νόμου προστατεύοντος τὰς κυπριακὰς ἀρχαιοτήτας ἀπὸ τῆς πλεονεξίας τῶν γεωρῶν. Ἡμεῖς καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων σφοδρῶς ἀπεδοκιμάσαμεν τὴν σύλησιν τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ σήμερον, ὅτε, ὡς μακρόν, ἀνατρεφόμεθα πολλὰ καὶ τῆς νῆτος ἐνεργούντες πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Μουσείων, ὑψοῦμεν πάλιν τὴν φωνὴν ἡμῶν, ὅπως ὑπομνήσωμεν τοῦλάχιστον τὴν ὑπαρξίν τοῦ κυπριακοῦ Μουσείου, ὑπὲρ οὗ δὲν βλέπομεν τὴν προσήκουσαν ὀροντίδα. Ἡ ἀδιαφορία αὐτῇ ἀναγκάζει ἡμᾶς νὰ πιστεύσωμεν εἰς τοὺς ἰσχυρίζομένους, ὅτι ἡ ἰδρυσις τοῦ κυπριακοῦ Μουσείου ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐξόρυξιν τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀρχαίων καὶ τὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μετακόμισιν αὐτῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐν αὐτῇ Μουσείων.

Οἱ ἡμέτεροι νομοθέται πεπεισμένοι, ὅτι ἐν τῇ προσηλῇ συνόδῳ τοῦ Νο-

μοθετικοῦ Συμβουλίου θὰ πράξωσι τὰ δέοντα ὑπὲρ τῆς κυπριακῆς ἀρχαιότητος καὶ ἡδελφωμένοι ἐν τῷ πόλῳ τῆς ἐν Κύπρῳ διατηρήσεως αὐτῶν θὰ συντάξωσι νόμους πολεμοῦντας τὴν σύλησιν καὶ προστατεύοντας τὴν πολυτίμων ἡμῶν ἐθνικὴν κληρονομίαν, ἐφ' ἡ δικαίως ὑπερηφάνευσται ἡ Ἑλληνικὴ Κύπρος.

ΖΩΗ, ΝΕΟΤΗΣ, ΥΓΕΙΑ.

Ἠκούσαμεν τὰς διαφόρους γνώμας τῶν προβαλόντων τὸ ζήτημα τῆς ἰδρυσεως Γυμναστηρίων ἐν Κύπρῳ φιλοπροσδῶν, οὗς καὶ συγχάριμεν ἐκ μέτης καρδίας διὰ τὰς ἀρενοπρεπεῖς καὶ προοδευτικὰς αὐτῶν τάσεις.

Αἱ σκέψεις αὐτῶν ἤρξαντο λαμβάνονται δυνάμιν, καὶ αἱ ἰδέαι των καθίστανται πραγματικότητες. Πανταχρῶς τῶν πόλεων τῆς νήσου ἰδρύονται Γυμναστήρια καὶ οἱ κατάλογοι ἤνοιξαν τὰς σελίδας αὐτῶν πρὸς ἐγγραφὴν τῶς ὁπαδῶν τῆς νέας ζωῆς. Δυστυχῶς ὁμως δὲν ἐμελετήθη τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπισημονικῶς καὶ καταλλήλως, ἵνα τὰ ἰδρυθέντα καὶ ἰδρυθησόμενα Γυμναστήρια κατέχωσι τὰ ἐξῆς ἐπισημονικὰ πλεονεκτήματα, ὅπως καὶ ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ κατέχουσι, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐνθέρμου ζήλου τῆς πραγμάτωσεως τῶν ἰδεῶν των ἐρμώμενοι, ἐσπευσαν πρὸς ὑπελὴ προπαρασκευὴν τῶν Γυμναστηρίων. Ἐν τούτοις προσεχῶς ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσι προβῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῷ εὐρωπαϊκώτερον διαρρυθμίσιν αὐτῶν πρὸς ὀφέλῃ καὶ εὐκολίαν συγχρόνως τῆς νεότητος. Τὰ ἐν Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ Γυμναστήρια ἰδρύονται ὑπὸ τὰς ἐξῆς συνθήκας:

Ἐκλήγουσιν εἰς εὐαερόν τι μέρος τῆς πόλεως, εἰς ἣν σκοπεῖται ἡ ἰδρυσις Γυμναστηρίου ἔκτασιν γῆς χιλίων τοῦλάχιστον τετραγωνικῶν μέτρων, τὴν ὁποίαν περιφράττει διὰ τοίχου ὕψους δύο μέτρων καὶ τὸ ἑστῶς τῆς ὁδοῦ πληροῦται ἀμμου λεπτῆς δέκα δακτύλων πάχους πρὸς πρόληψιν

τῶν ἐν τῇς τυχούσης πτώσεως τῶν ἐκγυμναζομένων δυστυχημάτων, καὶ πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐδάφους πάντοτε ὁρσοερεῖ. Ἡ τοποθέτησις τῶν διαφόρων ὁργάνων γίνεται καταλλήλως οὕτως ὥστε ν' ἀπέχῃ τὸ ἐν τοῦ ἀλλοῦ πέντε τοῦλάχιστον μέτρων, πρὸς πρόληψιν συγκρούσεων τῶν ἐκγυμναζομένων πρὸς ἀλλήλους.

Ταῦτα τὰ μέσα νομίζομεν ὅτι δύναται καὶ εἰ ἐν Κύπρῳ ὁπαδοὶ τῆς νέας ζωῆς νὰ διαθέσωσιν ἀνέτως. Ἐν Γερμανίᾳ, ἐκτὸς τῶν μέσων τούτων, εἰς ἑαστον Γυμναστήριον ὑπάρχει ψυκτήρ διὰ καταιωνίσεως, φαρμακεῖον, ἱατρὸς καὶ κοσμητορὶς, ἀπαγορεύοντες εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλους ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ἡ τὴν διαμονὴν αὐτῶν εἰς μέρη προσβαλλόμενα ὑπὸ ρεύματος. Περὶ τοῦ Γυμναστηρίου ὑπάρχουσι δωμάτια κοσμίως διασκευασμένα μετ' ἀναπαυτικῶν ἰδρῶν καὶ ἀνακλιντρῶν, εἰς αἵτινα ἀναπαύονται οἱ κοπιᾶζοντες μετὰ τῆς ἀναλήψεως νέων δυνάμεων. Τὰ τῶν ἐσπεριδομένων Γυμναστηρίων πλοῦσια μέσα δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑλλήσι καὶ ἀνυπαρκτά εἰσι καὶ ἀδύνατα καθίστανται ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ὅτε ὀλίγων ὄντων τῶν ὁπαδῶν τῆς νέας ζωῆς.

Ἐὰν ὁ χρόνος παράσχωι πλείους ὁπαδούς αὐτῆς καὶ διατεθῶσι πλείονερα μέσα, ἴσως δυνηθῶμεν κατὰ τὸ τοῦλάχιστον καὶ ἡμεῖς νὰ προσεγγίσωμεν εἰς τὴν τελειότητα τῶν ἐν Εὐρώπῃ Γυμναστηρίων. Ὁ Alphons Dégam ὑγειολόγος Γαλάτης, παρὶ δέχεται τὴν πολλὴν ἀσκησιν καὶ τὴν αἰεὶ ἐπιβλήσεως ὡς βλαβερὰν ἐπὶ τοῦ ὁργανισμοῦ. Ἡ μετρία καὶ ἐπιμεμελημένη ἐκγύμνασις, ἡ ἀνευ κόπου ἐκσκούμενη εἶνε ἡ ὠφελιμωτέρα. Ἐὰν ἡ νεότης ἐπιθυμῇ ν' ἀναβιώσῃ, ἐὰν τὸ δυνάμειον τῆς ζωῆς θέλῃ ν' ἀναθάλῃ, δέον, λέγει ὁ Dégam, τρία τινὰ νὰ πράττωσιν οἱ νέοι: α') ψυχρολουσίαν καθ' οἵανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους. Οἱ πρωτόπειροι ἃς ἀρχίσωσι κατὰ τὸ θέρος μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐξοικειώσεως αὐτῶν καὶ πρὸς τὸν χειμῶνα. Ἡ ψυχρολουσία εἶνε τὸ πότισμα τοῦ ἀνθρώπου σώματος καὶ ἔχει τὴν ἰδιότητα τῆς τονώσεως τοῦ ὁργανισμοῦ,

παρέχουσα εὐστροφίαν καὶ δυνάμιν εἰς ἅπαν τὸ νευρικὸν σύστημα. β') ἐνκαμψίαν, κινητοποιήσεις ἐπὶ τοῦ μοζύου ἢ διζύου, παιδίας, ἐλαφρὰ ἄλματα. Ἡ κίνησις διδοὶ τὴν ζωὴν, πᾶν σῶμα, μὴ κινούμενον μαραινέται. γ') Ἐκγύμνασιν τῆς διανοίας δι' ἡλικίων γυμνασμάτων δι' ἀναγνώσεως ὠρελίων καὶ τερπνῶν ἀναγνωσμάτων, διὰ δημοσίων διαλέξεων καὶ δι' ἐπιστημονικῶν ἐκδρομῶν. Ὅταν ἡ διάνοια ὑπαίνη καὶ ὁ ὁργανισμὸς συνοδεύει αὐτὴν εἰς τὴν ὑγίαν.

Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι ἡμῶν παρήγαγον τὸ τέλειον, διότι ἔσα ὁ σοφὸς Γαλάτης ἀναφέρει τὰ ἐφημεροζὸν κατὰ γράμματα. Ἡ παλαιὰ Σπάρτη δὲν ἐπαρτήσας ἀλλοτρίων αἰτινῶν ἐκλείων εἰς τοὺς γυναικῶνας τὰς Ἀθλέδας, καθιστανούσας αὐτὰς μαθητάς. Ἀλλ' ἰδρύουσα παλαίστρας καὶ στάδια γυναικεῖα ἐμύρρωνε σὺν τοῖς ἀνδράσι καὶ τὰς γυναῖκας, καθιστώσα αὐτὰς καλὰς καὶ ὑγιεῖς μητέρας.

Τὴν εὐτυχίαν, ἐὰν καὶ παρ' ἡμῖν τοῖς νεωτέροις ἔβαινε παραλλήλως τῆς ἀνδρικῆς ἀναβιώσεως διὰ τῆς γυμναστικῆς καὶ ἡ ἀναβίωσις τῶν γυναικῶν. Εἶνε πρόδηλον, γινώσκον μᾶλλον τοῖς πᾶσιν, ὅτι στερούμεθα μητέρων, συγκεντρούσων ἐν αὐταῖς ῥώμην ὁργανισμοῦ καὶ διανοίας. Αἱ μητέρες δέον νὰ μορφοθῶσι, δέον ν' ἀναπλασθῶσι καὶ δι' ἡλικίας καὶ δι' ὁργανικῆς μορφώσεως. Ἡ γυμναστικὴ ὁ ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτῶν τὸν ἐπὶ ἄρτον στηθόδεσμον, τὸν λάβρα τὰ θεμέλια τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ὑπονομεύοντα, τὸν μυριάδας δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων προῶν εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πλοῦτωνος ἀποστείλαντα, ὃν ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων ἐδωρήσατο εἰς τὰς ὁμοφύλους τῆς πρὸς ἀνναον διαπάλην τῆς ζωῆς καὶ τοῦ γυναικείου κάλλους πρὸς τὸν θάνατον. Αἱ γυναικες ἡμῶν διὰ τῆς γυμναστικῆς δὲν θὰ παραπονούνται διὰ νοσήματα μητρικά, διὰ νοσήματα στήθια, διὰ δυσθυμίας καὶ νευρικὰς διαταραχάς.

Διὰ τῆς γυμναστικῆς θὰ δυνηθῶμεν νὰ παρῶμεν σώματα ἰσχυρὰ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ εἰ ἐπιγιγνώμενοι θὰ εἶνε τοῦλάχιστον εὐτυχέστεροι ἡμῶν κατὰ τὴν ὑγίαν καὶ τὴν διάνοιαν. Ζήτωσαν:

Ἡ ΖΩΗ! Ἡ ΝΕΟΤΗΣ! ΚΑΙ Ἡ ΥΓΕΙΑ!
ΜΙΝΩΣ.

ΕΥΟΙ ΕΥΑΝ

Ἡ Ἐφημερίς «Ἀκρόπολις» ἐν κυρίῳ ἀρθρῷ ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τοῦ ἀρτίως ἐκδοθέντος γυμναστικοῦ βιβλίου ὑπὸ τῆν ἐπιγραφὴν «τὰ γερά σώματα» γράφει τὰ ἐπόμενα περὶ τῆς ἀξίας καὶ ωφελείας τῆς γυμναστικῆς, ἥτις τόσον πολὺ δυστυχῶς εἰνε ἡμελημένη παρ' ἡμῖν, μὲν ὅλας τοῦ τύπου τὰς προτροπὰς, ὅπως ἐξεγερθῇ καὶ περ' ἡμῖν, ἡ πρὸς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις ἀγάπη τῶν νέων μάλιστα καὶ κατ' ἐξοχὴν. Τὴν ἀνάγκωσιν τοῦ ἀρθρου θερμίστα συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν νεότητα, ἥτις πολὺ ὑστερεῖ κατὰ τοῦτο τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῆς νήσου. Ἡ Ἐφημερίς ἡμῶν καὶ ἄλλοτε ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως Γυμναστηρίου ἐν Ἀθήναις καὶ σήμερον ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ὁσμίρει γίνεται ἐπισημνότερα ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ, καὶ ἀνίκανη εἶνε συντόμως νὰ ἐνεργήσωμεν ἅπαντες ὑπὲρ τῆς ταχείας ἰδρύσεώς του :

Ἀπὸ τινος ἡ Ἑλλάς ἤρξατο ἐξευερμένη ἐκ τῆς νάρκης τῆς ἀγυμνασίας καὶ τῆς ἀνασκησίας, καὶ ἀπιδύθη μετ' ἐρμῆς καὶ ζήσεως, πλήρης μέλους καὶ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς εὐγενεῖς τῶν παιδιῶν καὶ τῆς ἀμίλλης τὰς ἀσκήσεις.

Εὐστὶς εὐάνει οὐκ ὀλίγων διανοομένων καὶ νέων φροτῆναι ἀκτίνες κατακλύζουσιν ἡμᾶς. Καὶ αἱ ἀκτίνες αὗται εἶνε αἱ ἀληθεῖς, εἶνε ἀκριβῶς τὸ φῶς ἐπερ' ἐζητοῦμεν, τὸ φῶς ὅπερ ἐπεκταλούμεθα νὰ ρεύσῃ καὶ διαχυθῇ ἐφ' ἡμᾶς. Ἰσως ἡ γέννησις ἐνός βαδούρ ἢ ἡ κατάρτισις ἐνός ὑπουργοῦ ἢ μιᾶς βουλῆς ἐκ μελῶν βρετανικῆς ἀριστανδρίας ἢ τῆς ἀρχαίας τῶν ρωμαίων γεροντοκρατίας κατατομῆς δὲν θὰ ἐπλήρου ἡμᾶς τῆς καὶ παρομοίας γρηγορήσεως.

Καὶ τοῦτο εὐλόγως. Τί θὰ ὠφελήσῃ τὴν Ἑλλάδα τοιαύτη πλειάς, ὅταν τὰ στελέχη εἶνε σαφρά καὶ οἱ κλώνες ὀδωδότες; Τί θὰ ὠφελήσῃ αὐτὴν ἐπιτελεῖν τοιαύτης περιωπῆς καὶ τοιαύτης ἀρετῆς, ὅταν τὰ συντάγματα εἶνε κακῶς συντεταγμένα, οἱ λόχοι ἐλλειπτεῖς, οἱ ὀπλίται ἀδαεῖς καὶ κακῶς ὀπλισμένοι, αἱ σκευαὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἐξαρτήματα ἐν εἰκτῇ καὶ ἀπελπιστικῇ κατὰστάσει;

Παρὰ τοῖς ἀρτισυντάτοις ἔθνεσι καὶ τοῖς νεοτυμαγίστοις κρατίδιοις τὸ σπουδαιότερον καὶ μέγιστον εἶνε ἡ ρίζα, ἡ ἐξέλιξις τῶν βάσεων, τὰ καλὰ θέμεθλα, ἡ ἀρετὴ τοῦ λαοῦ, ἡ ἀρετὴ τῶν ὀπλιτῶν, ἡ ἀριστανδρία ἐν τῷ πλήθει, ἡ μόρρωσις καὶ ὁ ἐξευγενισμὸς τῶν ἀριθμῶν, τῶν πυρείων, τῶν κυάμων, τῆς ἀμμου, τῶν ψηφίδων, τοῦ λαοῦ.

Ἰδὺν διὰ τί μᾶς ἐνθουσιάζει ἡ πρός αὐτὴ καὶ ἐξέγερσις τῶν κατωτέρων τάξεων! Ἰδὺν διὰ τί μᾶς πληροῖ

χαρῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀπείρου ἡ φιλαγωνία καὶ φιλογυμνασία ἡ καταλαβούσα τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ Ταινάρου μέχρι Πηλίου καὶ ἀπὸ Πατρῶν μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ Σουνίου. Ὅταν τὸ στράτευμα εἶνε τόσον ἐρμῶν καὶ εὐτόλμων, ὅταν οἱ στρατιῶται παρυσιαῖον στήθῃ ἡράκλεια καὶ ἀγωνιστῶν σθεναρὴν κορμοστασίαν, τότε ἡ κερὰ τῆς εὐδολῆς ἐξευρίσκεται, τότε ὁ στρατηγὸς ὁ ἐκλεχθὴς ὁ δεινός τις ἢ ὑπερβύτης καὶ μεγαλοδύτης εἶναι δὲν εἶνε, πολὺ εὐκολώτερον ὁ δὲμος θὰ διοικήσῃ καὶ θὰ πράξῃ τι ἀγαθόν, πολὺ δὲ δυσκολώτερον θὰ παρεκκλίνη καὶ θὰ κακουργήσῃ.

Λοιπὸν ἐπὶ τοὺς ἀλτῆρας, ὦ Πα-νέλληες! Ἐπὶ τὰ δίκυκλα, ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπὶ τὰ δίκρυγα καὶ τὰς ἀναβάθρας! Τοιαύτην πάντοτε ἠθέλομεν καὶ ὠνειροπλαστοῦμεν τὴν νεότητα, τοιοῦτους ἠθέλομεν κατέποθεῖν τοὺς νέους μας, διὰ μυρίων δὲ ἀρθρων, δι' ἐπανειλημμένων μελετῶν, διὰ ταξειδιωτικῶν ἐκ Σουηδίας καὶ ἐκ τῶν βορείων ἐκείνων φιλαθλητικῶν λαῶν περιγυρῶν καὶ ἀναμνήσεων προσεπαθήσμεν πλεεστάτας νὰ ὑπεκκαύσωμεν τὸ πῦρ τῆς θεᾶς Ἀθλητικῆς καὶ νὰ ζωογονήσωμεν τὸν σπινθῆρα τὸν κεκρυμμένον ἐν τῇ αἰθάλῃ τῶν ἀποφυθέντων καὶ μονονογῆ ἀρνησθέντων βωμῶν τοῦ Πρακτείου, τοῦ Ἀγωνίου Ἑρμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν θεῶν τῆς ρώμης καὶ τῆς ὑφείας τὴν πάλας.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΡΝΩ

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἡγεγλήθη τηλεγραφικῶς πρὸς τὸ ἐνταῦθα Γαλλικὸν Προξενεῖον παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντίνῃ πρέσβους τῆς Γαλλίας ὁ θάνατος τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Καρνῶ, δολοφονηθέντος ἐν τῇ ἐν Λυὼν ἐκθέσει ὑπὸ τινος Ἰταλοῦ. Ἡ εἰδησις αὕτη πρὶν ἡμερῶν ἐνταῦθα συγχίνησιν, ἐπὶ τούτῳ δὲ τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον ἀνεστήλωσεν μερίσσειν τὴν σημαίαν του μετὰ πένθιμων σημάτων, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ προξενεῖα τῶν ἄλλων Δυνάμεων, τὸ ἀγγλικὸν τηλεγραφεῖον, τὸ λιμεναρχεῖον καὶ τὸ πακτορεῖον τῆς ἐταιρείας «Messageries Maritimes». Ὁ Μέγας Ἀρμοστής πληροφωρηθεὶς τὸ λυπηρὸν γεγονός, ἐδεήλωσε τηλεγραφικῶς τὴν λύπην του πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις Προξενεῖον.

Ὁ Marie Francois Sadi Carnot ἐγεννήθη ἐν Limoges τῶν Αὐγούστον τοῦ 1837. Ἦτο ἐγγονὸς τοῦ Καρνῶ, τοῦ «διοργανωτοῦ τῆς νίκης» καὶ μηχανικὸς τὸ ἐπάγγελμα. Διαρκούσης τῆς ἀλώσεως τῶν Παρισίων (Ἰανουάριος 1871) διορίσθη Prefet de la Seine Inferieure, μετ' ὀλίγον δὲ προεβίβητο ὡς βουλευτὴς Cole d'Or, ἀντεπροσώπευσε δὲ κατόπιν τὴν Beaune. Διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν τῷ 1886 καὶ 1887. Μετὰ δὲ τὴν παρὰ

τῆσιν τοῦ κ. Carnot (2 Δεκεμβρίου 1886) ὁ κ. Καρνῶ ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τιμηθεὶς τὸν Μάρτιον τοῦ 1891 ὑπὸ τοῦ Γαλλοῦ διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ τιμητικοῦ τοῦ Ἀγ. Ἀνδρείου.

Ἡ κηδεὶς θὰ γείνη ἐν Παρισίοις τὴν κυριακὴν, ὡρίσθη δὲ ἐθνικὸν πένθος ἐνός μηνὸς ἀπὸ τῆς 25 Ἰουνίου.

Τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον ἐπέλεσε σήμερον ἐπίσημον μνημόσυνον ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις ναῶ τῶν Καθολικῶν. Ἐτέρου μνημόσυνον θὰ γείνη τὴν δευτέραν ἐν τῷ ἐν Σκόλα ναῶ τῶν Μαρωνιτῶν. Περὶ τούτων προσεχῶς.

Ἡ Γαλλία θὰ πενθήσῃ ἐπὶ πολὺ τὸν τραγικὸν θάνατον τοῦ διακεκριμένου αὐτῆς πολιτικοῦ, τοῦ μετὰ τοσαύτης τιμιότητος καὶ ἐκασότητος ἐκπληρώσαντος τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα, αἵματα τῷ ἀνέθικαν.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Χθὲς ἀνῆγγέλθη τηλεγραφικῶς, ὅτι Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐξελέγη ὁ κ. Καζιμίρ Περτιέ.

Ὁ Ἰωάννης Παῦλος, Πέτρος, Καζιμίρ Περτιέ ἐγεννήθη τὴν 8 Νοεμβρίου τοῦ 1817, ἀπὸ δὲ τοῦ 1871 εἶνε τετιμημένος διὰ τοῦ παραστήμου τοῦ Ἰπποκράτους τῆς Λεγεώνας τῆς Τιμῆς. Διετέλεσε τμηματάρχης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν τῷ 1871 καὶ 73, γενικὸς σύμβουλος ἀπὸ τοῦ 1874, βουλευτὴς ἀπὸ τοῦ 1876, καὶ πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τοῦ 1882. Ὑπουργὸς τῆς Διημ. Ἐκπαίδευσως καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν ἀπὸ τῆς 20 Δεκεμβρίου τοῦ 1877 μέχρι τῆς 4 Φεβρουαρίου τοῦ 1879, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀπὸ τῆς 17 Οκτωβρίου τοῦ 1883 μέχρι τῆς 3 Ἰανουαρίου τοῦ 1885, ἀντιπρόεδρος τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων ἀπὸ τοῦ 1885 μέχρι τοῦ 1892, πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῷ 1890, 91 καὶ 92, πρόεδρος τῆς βουλῆς τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1893, καὶ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1893.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἐγένοντο ἐν Λευκωσίᾳ ἐνώπιον πολλοῦ καὶ ἐλλεικτοῦ ἀκροατηρίου αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἀρτισυντάτου Γυμνασίου τῆς πρωτευούσης.

Αὐθήμερόν, παρισταμένου ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς Σχολῆς, διαρκέσασαι μέχρι τῆς πέμπτης.

Τὴν προσεχῇ κυριακὴν ἀρχοῦνται αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐν Ἀθήναις Παρθεν.

γυμνασίου τῆς μεθεπόμενης 26) 8 Ἰουλίου αἱ ἐξετάσεις τῆς δημοτικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ παρθεναγωγείου Σκόλας καὶ τὴν 29) 11 Ἰουλίου αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν Σκόλα δημοτικῆς σχολῆς Ἀγίου Λαζάρου.

Εὐχαρίστως εἰδομέν, ὅτι ἡ κυβερνήτης παρεχώρησεν ἐκ τοῦ κοινωλίου τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως 100 λίρας στερίνας ὑπὲρ τοῦ Γυμνασίου.

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθησαν ἐν Βαβατζινῇ οἱ γάμοι τοῦ κ. Μιχαήλ Χριστοδούλου μετὰ τῆς σεμινοπεπευδῆς δεσποσύνης Ἀναστασίας Ἀντωνῆ ἐκ Ἀρκαδίας, εἰς οὗς ἦτο παρών μορὸς καὶ ὁ κ. Ν. Συμεωνίδης.

Ἐνετάλημιν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Ὀρᾷ Ἑκκλησίας, ὅπως ἀπονεύωμεν δημοσίᾳ τὸν δίκαιον ἐπαινον πρὸς τὸν ἐκ Λεμεσοῦ κ. Μιχαήλ Χ' Σταυρῆν, ἐκλογεῖν, ὅστις ἀναλαβὼν τὴν κατασκευὴν τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας ἐτετέλεσε τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ ἐργασίαν μετὰ πάσης τῆς ἐπιμελείας, ἐφαρμόσας ἐν πᾶσι ὁλοῦς τοὺς κανόνας τῆς ἐκλογικῆς τέχνης.

Ταῦτα πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν εὐσυνειδητῶν τεχνιτῶν.

Ὁ διὰ τοῦ «Ἐθνους» ἀπευθύνας ἡμῖν τὰς παραλόγους ἐκείνας ἐρωτήσεις ἐπετεθῇ καὶ πάλιν καθ' ἡμῶν καὶ δὴ κατὰ τρόπον ἥμισυ εὐγενῆ καὶ ἀνάμυστον εἰς ἀνθρώπων εὐμοιρῶντα καλῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας, περὶ ὧν φρίνεται ἔχων ἀξιώσεις. Οὐχ ἥτον δὲ θαυμαστὴ εἶε καὶ ἡ λογικὴ, δι' ἣς πολέμῃ ἡμᾶς καὶ ἡ δειγμά ἀναγόμεναι τὰ ἐξ ἡς :

Ἡμεῖς εἰπόμεν μόνον ὅτι τὸ «Ἐθνός» μᾶς ἐρωτᾷ ἀναρχικῶς πρὸς τὰς πινακίδας, ὡς φίλος τις ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «μηδὲς» ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐφημερίδι. Ταῦτα λοιπὸν κατὰ τὸν σοφὸν ἐπικριτὴν εἶνε ὁμολογία, ἥτις πιστοποιεῖ ἡμῖν ἐνεδος καὶ ἐκ τούτῳ συμπεραίνει ὅτι καταφεύγομεν εἰς τὸ «παιδικὸν προφανολόγημα» «δὲν εἰμ' ἐγώ, εἰν' ἄλλος».

Ἐχομεν λοιπὸν ἀδικὸν ἀπαξιοῦντες νὰ παντήτωμεν εἰς τοιαῦτα, ἀφοῦ μάλιστα ἔχομεν λόγους νὰ ὑποπτεύωμεν, ὅτι ταῦτα προέρχονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ καλῶν, οὗ ἀριστοῦργημα τι ἐξαπατηρήσθῃ ἐπιστήμης ὡς ἀνόητον;

Καὶ ἕτερος συνάδελφος διὰ τῆς αὐτῆς ἀκαταμαχῆτου λογικῆς εὐρίσκει ὅτι ἠβέλῃσμεν νὰ περιορίσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου δημοσιεύσαντες ὅτι... παρεγνώρισθῃ ἡ περὶ τὸ λαλεῖν δεινότης τινῶν μὴ προσκληθέντων νὰ ἐμιλήσωσιν ἐν τῷ συλλαλητηρίῳ. Πρὸς τοῦτο δὲ λαμβάνει ἀφορμὴν ἐκ

